

# PATHFINDER



číslo II roku 2009

Tábor oddílu BZZZ

v Janově



Suchdolu nad Odrou

Lišáci ze



# ZÁPIS Z LODNÍHO DENÍKU BZZZ\* TÁBOR ODDÍLU BZZZ V JANOVĚ

Dne 5. 7. 2009 se naše námořní posádka nalodila pod vedením zkušeného kapitána Jacka Mischelina do luxusní lodi „Titanus“ a vyplula na širé moře. Na palubě bylo veselo. Mladí námořníci se občerstvovali v kajutách, které se trochu podobaly vlakovým kupé, a kontrolovali kapitána, zda udržuje správný kurz. Sledovali jsme vzdalující se domovinu, když vtom kapitán Jack poručil spustit záchranné čluny... Ač byla naše loď prohlášena za nepotopitelnou, ztroskotali jsme. Nezbyvalo než opustit palubu Titanusu...

„Země na obzoru!“ radovali jsme se po necelém dvouhodinovém pádlování. A opravdu. Zanedlouho jsme se čluny zakotvili u břehů neznámé pevniny a opět jsme ucítili pevnou půdu pod nohama. A tady začalo naše dobrodružství.

Je to pustý, nikým neobydlený ostrov? Poloostrov? Máme dost jídla a náradí? Odpovědi na tyto otázky jsme nacházeli v následujících dnech. Ostrov obýval kmen kanibalů. Jejich večeri (misionáře Johna) se nám podařilo osvobodit, a tak jsme získali hodnotného průvodce a společníka. Postavili jsme si pec, učili se poskytovat první pomoc, vařit v kotlíku na ohni, ale i kopat odvodňovací kanály. S kanibaly jsme začali obchodovat. Odnaučili jsme je jíst lidské maso a oni nám na oplátku pomohli postavit novou loď, která zvedla kotvy dne 12. 7. 2009, a my jsme na ní vypluli domů, zpátky k rodičům.

PAVLÍNA SOCHOROVÁ



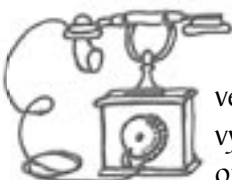
# HISTORIE KP



Připomeňme si cestu, po které se ubírali průkopníci výchovy dětí. Cestu, na které se rodily myšlenky, které dnes považujeme za běžné a obecně přijímané, ale které kdysi někdo objevil a snažil se prosadit navzdory předsudkům a stereotypům lidské mysli. To proto, že kdo zapomene, odkud vyšel a kam směřuje, začne bloudit.

DOBA LEDOVÁ JE DOBA LEDOVÁ...

Již v raných počátcích adventistické církve se vynořuje otázka, jak být srozumitelní i dětem. Dlouhá kázání, hromadící se teze o výkladu prorockých knih Bible, důlek vyseděný v kostelní lavici, když venku se děje tolik zajímavého, to není to, čím dětská srdce ožívají. Proto již v 50. letech 19. století vychází z iniciativy J. Whita časopis Instruktor mládeže, který se formou otázek a odpovědí pokouší přiblížit mladým lidem, čemu adventisté věří.



Tyto lekce nacházejí adresáty i mezi dříve narozenými. Jejich užívání dospělými se časem stává pravidelnou součástí bohoslužeb. Zrodily se úkoly sobotní školy.

V hledání dětského jazyka pro předání evangelia pokračuje v 60. letech 19. století G. H. Bell (nezaměňovat s G. Bellem, vynálezcem telefonu). Všimá si rozdílného vnímání dětí v různém věku a snaží se tomu vyjít vstříc. Postupně rozvíjí systém adventistického školství.

Během roku 1909 se koná v Coloradu setkání lidí zapojených do výchovy mládeže. Přemýšlejí nad programem pro děti, který by se stal uceleným výchovným systémem. Vytvářejí program tzv. Mladších misijních dobrovolníků.

Lze říci, že se výchova a výuka dětí nevymyká běžnému standardu protestantských církví té doby a že obecně od dob Komenského nepřichází v tomto směru žádný zásadní průlom.

K4

Bell



RAZ,

DVA,

TRI...

Prebudil nás rozhovor ľudí.

Spoza skaly sme sledovali Velickú próbu – cestu horských vodcov na Gerlachovský štít. Raz, dva, tri, štyri, päť, šesť skupín v malých odstupoch stúpalo hore. My sme plánovali zdolať niekoľko Granátových veží na opačnom hrebeni. Na jednej z nich sme si ešte všimli, ako Velickou próbou vystupuje malá skupinka v bezpečnej vzdialenosti od horských vodcov. Opatrne a dosť pomaly. Veľmi dobre sme im rozumeli.

Výstup na piatu vežu sme už nezdolali. Máme však dôvod vrátiť sa, a tak sme unavení zostúpili do nášho bivaku pod žlabmi Bradavice. Prvýkrát zahrnelo. Nič zvláštne, ani obloha nevyzerala hrozivo. O chvíľu zahrnelo druhýkrát, prišli myšlienky – čo tak postaviť celtu, ale žiadne čierne mraky, zahrnelo tretíkrát a vzápätí lejak, stačili sme len vybrať celtu z batoha a schovať sa pod ňou. Nasledovala búrka, tupé rachoty s ozvenou doliny a ľadovec, ktorý nám viac ako hodinu poriadne masíroval chrčty pod celtou. Nie a nie prestať. Pri tom všetkom ešte aj rastúci hluk nad nami. Čo to je? Obraz, ktorý nás svojou jedinečnosťou prinútil vystúpiť z úkrytu. Obrovské hučiace vodopády zo žlabov nad nami. Tam, kde bolo suché koryto, teraz hučiaca rieka vody vytvárala obrovské nánosy ľadovca, pre ktoré bol turistický chodník neschodný. Premoknutí turisti bezmocne stáli na brehu a čakali, kedy sa to skončí. Nám bolo dobre, suchí a v bezpečnej vzdialenosti od valiacej sa rieky, ktorá vyvádzala len niekoľko metrov od nášho bivaku. Obraz zmočených a uzímených turistov, ktorí sa pod nami prezliekali a čakali, kedy voda stečie. Myšlienka – koľko turistov muselo túto búrku prekonať na štítoch, koľkí z nich boli v ohrození života. Ešte raz, dva až trikrát sa búrka vrátila, nám pod celtou sa príjemne odpočívalo, až na nočné prebudenie.

Najprv hlasité volanie, ktoré rušilo ticho doliny. Skupina ľudí hlasno volala, až kričala mená ľudí, ktorí sa nevrátili do ubytovne. Opakované volanie s tvárou obrátenou k Velickej próbe, odkiaľ žiaľ odpoveď neprichádzala. Potom urobili niečo, čo sme ešte nikdy predtým nevideli. Zažiaril obrovský lúč silného svetla, ktoré osvecovalo Velickú próbu, postupne aj jej okolie. Volanie, svetlo ukazujúce na zostupovú cestu, ale žiadna odpoveď. Kde sú? Čo sa im stalo? Prečo sa neozývate? Prečo, veď sme vám prišli pomôcť. Ale žiadna odpoveď.



V tom čase sme nechápali závažnosť situácie. Keďže to bolo už príliš dlho pre naše viečka, uložili sme sa spať aj s nezodpovedanými otázkami. Až na druhý deň sme sa dozvedeli, že to bola záchranná akcia. Poľskí rodičia s dvomi deťmi potrebovali pomoc pri zostupe z Gerlachovského štítu. Premočení, podchladení a v šoku zostali v Batizovskej próbe, kde ich nakoniec našli spomínaní záchranári. Nerozumní rodičia, nerozumné počasie, nerozumní záchranári?

V myšlienkach spájam tento príbeh s našim poslaním vodcov, ukazovateľov cesty záchrany. Zvlášť myslím na vás, nové vodkyne a vodcovia, ktorí ste tohto roku sľúbili Bohu, že budete deťom svetlom k Spasiteľovi. Myslím aj na všetkých ostatných vodcov a veľmi si prajem, aby ste boli múdri zhora. Aby žiadne činnosti, nech sú akokoľvek zaujímavé, pekné či dobrodružné, nezastrelí to najdôležitejšie v našej práci – viesť deti k spasiteľnému vzťahu s Ježišom. Poznáte deti, s ktorými pracujete? Každého osobne? Je každé dieťa v družine či oddieli spasené? Vieš to určite? Čo chceš robiť počas tohto školského roku pre to, aby si im ukázal – bol pre nich svetlom o tom, ako veľmi Ježiš túži, aby boli zachránené? Vidíš, že deti, ktoré neprijali Krista ako svojho záchrancu, sú podchladené, v šoku hriechu a že potrebujú pomoc? Alebo ich chceš rozohriať hrami, zábavou, aktivitami, pri ktorých si pre nich výborný vedúci?

Prajem Ti, milá vodkyňa, milý vodca, aby si bol tým, kto vedie deti hore na vrch, aby sa pri každom stretnutí s tebou stretli s Ježišom ako so svojím záchrancom. Skús robiť výstupy s každým osobne. Najprv prvý, potom druhý, tretí...

DK

# LIŠÁCI, ODDÍL 137 SBORU SUCHDOL NAD ODRŮM

Náš oddíl byl založen v roce 2009. Máme 30 členů, z toho je 13 dětí (a mládeže) do 26 let. Naším cílem je misie, tj. aby nás poznalo co nejvíce dětí a jejich rodičů. Aby každý dovedl svého kamaráda nebo spolužáka, popřípadě rodiče na naše společné akce a výlety. Snažíme se učit principům a zásadám Klubu Pathfinder, ale ne na pravidelných schůzkách, nýbrž na víkendových a jednodenních akcích. Narodili jsme se teprve letos, ale už jsme toho dost stihli.

## NAŠE AKCE:

1. Velikonoce a větrný mlýn (třídenní akce v Bílovci s túrou na Větrný mlýn v Nových Dvorech – celkem 15 kilometrů)
2. Jednodenní výlet s rodiči na letiště ve Vyškově a do DinoParku Vyškov.
3. Jednodenní exkurze do Hornického muzea v Ostravě LANDEK – fáráli jsme do dolu.
4. Účastnili jsme se soutěže na Helfštyně.
5. Koupání pro dobrovolníky v zatopeném lomu Výkleky – tam se cenila odvaha skoku ze skal do devítimetrové hloubky. Tak čistou vodu jste nikde neviděli.
6. Čtyřdenní akce v Bílovci s výletem do Chotěbuzi – tam jsme viděli velice mnoho a dost jsme si to užili. Cestovali jsme vlakem a navštívili jsme Archeopark, kde jsme stříleli z luku, a obří akvária v Rybím domě. Užili jsme si trampolíny (zdarma a bez omezení času) a kluci chytali pstruhy (chytili všichni, i když nebyli rybáři). Jen pro zajímavost – cestovalo nás 23 (18 dětí a 5 dospělých), z toho 10 Lišáků a ostatní přespólní.

Na svačinu jsem chystala 40 rohlíků a na večeri hladoví Lišáci snědli 50 sendvičů. Další den jsme se učili střílet ze vzduchovky do terče.



7. Největší naší událostí byl tábor s Horskou bouří (oddílem z Kopřivnice a Nového Jičína), kde jsme si mohli užít krásných deset dní v Mutyněvsi u Jindřichova Hradce. Pod vedením skvělého vedoucího Lukáše Jurečky si to děti opravdu užily, mnohé z nich překonaly sebe sama (i já), takže bylo těžké rodiče přesvědčit, že to děti opravdu dokázaly. Sbírali jsme orlí pířka (odvahy, pádlování, otužilosti, pořádku atd.).



8. No a pak jsme měli potáborové víkendové setkání v Novém Jičíně, kde jsme vzpomínali, jak to bylo prima na táboře. Prohlíželi jsme si fotky, představili jsme rodičům ve sboru, co jsme zažili, a někteří z táborníků byli poprvé na sobotní bohoslužbě adventistů. Překvapení pro nás připravili Hanka a Tomáš Rychetští, kteří vyrobili každému postavičku inspirovanou kofoláčkem.



Každou akci se snažíme zpestřit různými hrami, soutěžemi, cestováním podle mapy, šiframi a dovednostmi. A na rozloučenou vždy nějakým dárkem.

*ZA LIŠÁKY VEDOUcí ODDíLU GABKA JIŘíČKOVÁ*



# MINUTKA NAD BIBLÍ



Ahoj!

Jistě si vzpomínáš, že jsme v minulém školním roce začali spolu studovat Markovo evangelium. Studovali jsme první a druhou kapitolu. Tentokrát nás tedy čeká třetí kapitola Markova evangelia.

V poslední době se mi často stává, že jsem smutná, protože venku už není tak pěkně, mám hodně povinností, a když už mám volno, tak vlastně ani nevím, co bych měla dělat. A tak místo toho, abych otevřela Bibli, chodím sem a tam a čas běží... Přitom to nejlepší, co bych mohla udělat, je, že otevřu Bibli. Můžu se toho dost naučit, a když budu chtít, tak to bude i velká zábava. Přitom budu s Pánem Bohem, našim nejlepším přítelem.

Třetí kapitola Markova evangelia popisuje pět příběhů. Postupně si je všechny přečti a potom si odpověz na následující otázky:

- Kdo sledoval (cíhal na) Ježíše, když šel v sobotu do synagogy?
- Za Ježíšem přišel velký zástup z širokého okolí. On poprosil učedníky, aby připravili loď. Proč?
- Kdo před ním padal na zem a křičel: „Ty jsi Syn Boží!“? Jak na to Ježíš reagoval?
- Ježíš si vyvolil dvanáct učedníků. Ve 3. kapitole jsou uvedeny tři důvody, proč si je vyvolil. Jaké?
- Vyberes těch dvanáct pravých učedníků?

Jan Matěj Marie Tadeáš Petr Tomáš Filip  
Pavel Timotej Jakub Jidáš Filemon Šimon

- Kdo je Belzebul?
- Jaký hřích nebude nikdy odpuštěn?
- O kom Ježíš řekl, že je jeho bratr, sestra?

Ondřej Bartoloměj  
Nikodém Matouš  
Lévi

SOUTĚŽ S MINUTKOU NAD BIBLÍ

Svoje odpovědi nám můžeš posílat na adresu nebo e-mail. Na konci studia celého Markova evangelia vyhodnotíme ty nejvytrvalejší, kteří budou mít zároveň nejvíc správných odpovědí.

JADV

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

[www.pathfinder.cz](http://www.pathfinder.cz) • [www.pathfinder.sk](http://www.pathfinder.sk)  
[www.bezvacity.cz](http://www.bezvacity.cz)

REDAKCE: Jana Dvořáčková, Štolcova 64, 618 00 Brno • E-MAIL: [advent@pathfinder.cz](mailto:advent@pathfinder.cz)